

Лісова Школа

“...Формальний кінець щорічного вишколу “Лісової Школи” є тільки закінченням ще однієї фази в рості майбутньої кадри пластових провідників. Дух “Лісової Школи” роз’їздитья по станицях і таборах. Нинішні абсолювенти стають бунчужними, зв’язковими та комендантами. Це є “Лісова Школа”; вона живе у своїх абсолювентах...”

Так, м. і., писав майор збройних сил США, заступник коменданта баталіону на фронті у В’єтнамі, пл. сен. Петро Содоль, зголошуючи свою духову приязнь на “Лісовій Школі” — в 1969 р. у листі до коменданта “ЛШколи”, яким був пл. сен. Ігор Раковський, Бурлака. Він разом з інструкторами у складі: пл. сен. Володимир Корнага, старші пластуни Андрій Сагатий, Василь і Тарас Лончини, Борис Крупа, Юрій Павлічко, Олег Цюк і Андрій Сливоцький та запрошеними спеціалістами провів у часі від 29 червня до 12 липня 1969 р. шостий із черги вишкіл 35-ох учасників, серед яких було 7 із Канади, один з Англії та 27 із таких пл. станиць у США: Нью-Йорк (12), Клівленд (6), Філядельфія (4), Боффало, Бріджпорт, Вашингтон, Дітройт і Нью-Гейвен по одному.

Програма “Лісової Школи” складена за таким ключем: 12 повних днів таборування по 9 з половиною годин денно, тобто разом 114 годин, відповідно розподілених на різноманітні заняття і цілоденну прогулянку в нелегкому терені. Інтенсивність вишколу зумовляє високі вимоги до учасників, з якими — ще перед допущенням до табору, на весні — проводять кореспонденційний курс на відповідному поземі.

Один з учасників “Лісової Школи” — 1969 р. так писав про неї у таборівій одноднівці п. н. “Гомін Горганської ночі”:

“Два тижні проминули... Тепер уже розуміємо повністю, що таке “Лісова Школа”! Це — чар і романтика, важка праця та прояви власної ініціативи, дисципліна і послух. Це все сплелося в одну гармонійну цілість.

Тепер уже починаємо розуміти, яке є те справжнє життя, де всі обов’язки мусять бути виконані! Перед нами відкрилася також нова таємниця, а саме — почуття вдовolenня, яке приходить після солідного виконання свого обов’язку.

Навчилися ми всі багато і довго ще будемо згадувати те тихе задоволення, яке спливало на нас із теплого вогника ватри...”

Це з’ясування характеру і суті “Лісової Школи” з-під пера молодого юнака таке вірне і вичерпне, що не вимагає ніяких доповнень. Над ним повинні призадуматись ті всі молоді друзі, які робитимуть свої пляни на літо 1970-го року з думкою поширити і поглибити підстави свого пластування. Бо на “Лісовій Школі” вони матимуть нагоду:

а) стати повноцінними таборовиками та навчитись організувати і вести табори для інших юнаків;

б) засвоїти собі практичні знання необхідні до третьої пластової проби і здобути різні вмілості із таких ділянок як теренознавство, піонерство, перша допомога, основи телекомунікації, стріляння тощо;

в) всебічно проявити себе у дружньому гурті пластунів-однолітків, які “великого бажать” і поважно сприймають життя і Пласт, як основну підготову до нього.

У “Лісовій Школі” з 1969 р. будують міст.

Провід “Лісової Школи” запланував відбутися сьомий із черги вишкіл у часі від 23-го червня до 11-го липня ц. р.; кореспонденційний курс відбуватиметься упродовж квітня і травня. Зголошення старших пластунів і юнаків, які покінчили 16-ий рік життя і мають принаймні другу пластову пробу, **приймають до 31-го березня ц. р.** Усім зголошеним висилають матеріали кореспонденційного курсу, успішне закінчення якого є передумовою прийняття на вишкільний табір.

Зголошуватись, долучуючи 10.00 амер. доларів титулом уписового, на адресу:

**Mr. A. Mycio, 201 Eastern Parkway,
Newark, N. J., 07106, USA.**